

Text těla emailové zprávy z podání 1273/2023

Od: [REDACTED]
Komu: podatelna@osoud.ptc.justice.cz
Kopie:
Předmět: Žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb.

Vážená paní / vážený pane,

tímto žádám zdvořile o poskytnutí informace dle zák. č. 106/1999 Sb., a to rozsudku Okresního soudu v Prachaticích ze dne 24. 4. 2014 č. j. 23 P 8/2014-474, spolu s navazujícím rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 18. 12. 2014, č. j. 6 Co 1850/2014-564, obé v anonymizované podobě.

Žádám o zaslání daných rozhodnutí na doručovací elektronickou adresu: [REDACTED]

Předem děkuji za vyřízení a jsem s pozdravem

[REDACTED]

OKRESNÍ SOUD V PRACHATICÍCH

Pivovarská 3, 383 18 Prachatice,
tel.: 388 305 111, fax: 388 305 154, e-mail: podatelna@osoud.ptc.justice.cz, IDDS: iurabu8

NAŠE ZNAČKA: Si 6/2023

VAŠE ZNAČKA:

DNE: 23. ledna 2023

Vážený pan

Vážený pane [REDACTED],

k Vaší žádosti o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, Vám poskytují rozsudek Okresního soudu v Prachaticích ze dne 24. 4. 2014, č. j. 23 P 8/2014-474, a rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 18. 12. 2014, č. j. 6 Co 1850/2014-564, oba v anonymizované podobě.

S pozdravem

JUDr. Simona Vojíková
předsedkyně okresního soudu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Prachaticích rozhodl soudkyně Mgr. Miladou Trůblovou ve věci péče o nezletilé děti [redacted], nar. [redacted], [redacted], nar. [redacted] a [redacted], nar. [redacted], zastoupených [redacted] jako kolizním opatrovníkem, rodičů [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted] a [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], [redacted], o návrhu otce na snížení výživného, *t a k t o* :

- I. Návrh otce na snížení výživného pro nezletilou [redacted], nezletilou [redacted] a nezletilého [redacted] **s e z a m í t á** .
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Otec se svým návrhem domáhal snížení výživného pro nezletilé děti, jestliže ty byly rozsudkem Okresního soudu ve Strakoněch sp. zn. 8 P 169/2009 svěřeny do péče matky a otci stanoveno výživné. Otec výživné až do rozhodnutí Krajského soudu v Brně platil řádně a včas. Usnesením Okresního soudu v Břeclavi č.j. 55 E 14/2013-8 ze dne 20.05.2013 byl nařízen výkon rozhodnutí srážkami ze mzdy povinného pro výživné, rozhodnutí nabylo právní moci 18.06.2013. Otec žádá o úpravu výživného, neboť mu bylo vyměřeno takové výživné, že mu každý měsíc narůstá dluh na výživném o cca 3.500 Kč, přestože je mu v maximální možné výši platba výživného odváděna exekučně z platu. Nedosahuje takové výše příjmu, jak byly účelově vykonstruovány a ani zpětně nemůže ze spotřebovaných diet nic ušetřit, aby mohl uspokojit vyměřenou pohledávku na výživném.

Matka uvedla, že s návrhem souhlasí, jestliže výživné vyměřené soudem od otce nedostane. Exekučně jí chodí 2.500 – 3.000 Kč. Pokud bylo stanoveno 3.500 Kč měsíčně, tak jí výživné chodilo pravidelně. Otec za dětmi jezdí, vzal je na lyže a o Vánocích jim koupil drahé dárky.

Otec v řízení před soudem vypověděl, že pro stanovení výživného byla počítána část prostředků, které nejsou příjmem. Výživné třeba nebylo stanoveno z částek, které dostává od zaměstnavatele na čerpání pohonných hmot nebo na pracovní pomůcky, z toho mu výživné přece také stanoveno nebylo. Zaměstnavatelem byl poučen o tom, že pokud použije diety na jiný účel nežli jsou určené, tak se vystavuje nebezpečí zahájení nějakého řízení. Má námitky do toho, jak bylo výživné vykonstruováno rozhodnutím Krajského soudu v Brně. Do rozhodnutí Krajského soudu v Brně výživné řádně hradil. Chce říci, že pokud vezme děti na lyže, tím odčinil celoroční útrapy, útrapy z toho, že se rozpadlo manželství rodičů, zabezpečí jim výlet, vezme je na lyže, zaplatí jim vlek, tak jim pak ale musí říct, že nemá na to, aby jim zaplatil vyšší výživné. V žádném zákoně není uvedeno, že do příjmu se započítávají i diety. Výživné platil řádně a včas podle rozhodnutí Okresního soudu ve Strakoncích, matka pak podala návrh na zvýšení výživného na částku 6.000 Kč, navrhovala zvýšení zpětně, on s tím také nesouhlasil. Začal tedy platit výživné ve výši 5.000 Kč tak, jak navrhoval on, matka mu pak ale sdělila, že se chce odstěhovat. Tehdy žila s přítelem a otec jí dal částku 20.000 Kč na zajištění nového bydliště. Matka ale použila peníze na jiný účel nežli zajištění bydliště, tak jí přestal platit výživné a oznámil jí, že výživné je uhrazeno na několik měsíců dopředu. On sám pak matce řekl, aby podala návrh na stanovení výkonu rozhodnutí, kdy krajský soud stanovil nějaký dluh, určil dluh ze spotřebovaných diet, pokud on ví, tak částka spotřebovaného výživného se nevrací a krajský soud dále stanovil částku za 2 roky zpětně. Otec má celkem 3 vyživovací povinnosti, ve společné domácnosti s nikým nežije. Výživné sám nehradí, protože je veden výkon rozhodnutí, nad rámec toho co je mu strháváno z platu uhradí někdy 100 Kč, někdy 200 Kč. Nad rámec stržených částek formou exekuce neplatí ničeho, protože mu bylo utčeno výživné, se kterým on nesouhlasí.

Matka vypověděla, že děti nyní začaly dojíždět do [REDAKCE]. Nejstarší [REDAKCE] je 12 let, ta navštěvuje 6. třídu základní školy, [REDAKCE] navštěvuje 3. třídu základní školy a [REDAKCE] pak 2. třídu základní školy. Děti jsou zdravé, mají běžné potřeby. Matka dětem hradí jízdné, kdy autobus pro jednoho vyjde na 8 Kč na den. Každému pak hradí obědy ve výši 400 Kč měsíčně. [REDAKCE] začala chodit na fotbal, bylo potřeba jí koupit kopačky, které jí koupil otec k narozeninám. Bude potřeba jí pořídit další vybavení jako dres, bude se i něco platit za kroužek. Matka na počátku roku hradila 800 Kč za učebnice pro každé z dětí. Pokud přestoupily z [REDAKCE] do [REDAKCE], tak každému doplácela 200 Kč na pracovní sešity. Matka má celkem 4 vyživovací povinnosti, další vyživovací povinnost má k [REDAKCE] ve věku 2,5 roku, kdy otec na ní hradí výživné ve výši 500 Kč. Ve společné domácnosti bydlí toliko s dětmi. Bydlí v nájemním bytě, kde matka hradí na nájmu a energiích celkem 7.600 Kč měsíčně, nyní hradila 2.500 Kč za popelnice. Otec se s dětmi pravidelně nestýká. Stýká se s nimi pokud může, za dětmi byl na Velikonoce, kdy přijel na návštěvu. Předtím byl za dětmi asi 10 dnů zpátky, vzal si je na celý den. Za dětmi pak byl v lednu, kdy u nich byl na návštěvě asi 3 dny, byl s dětmi bruslit, na lyžích. Předtím byl za dětmi na Vánoce. Nijak nemají pevně stanovené návštěvy, otec se s dětmi stýká jak může. Matka pobírá rodičovský příspěvek a dále hmotnou nouzi ve výši 6.600 Kč a doplatek na bydlení 5.600 Kč. Návrh na výkon rozhodnutí pro dlužné výživné podávala, protože otec neplatil výživné asi třičtvrtě roku. Pokud se stěhovala, otec jí dal 20.000 Kč na bydlení, ale pak to vzal tak, že jí řekl, že jí předplatil výživné. Jaký je dluh v současné době na výživném matka neví.

Úřad práce České republiky sdělil, že matka pobírá rodičovský příspěvek ve výši 3.800 Kč měsíčně a dále přídatky na dítě ve výši 500 Kč, 610 Kč, 610 Kč a 610 Kč měsíčně.

Zaměstnavatel otce ██████████ sdělil, že otec dosahuje průměrného měsíčního příjmu 10.482 Kč, dále otec pobírá cestovní náhrady v průměrné výši 28.663 Kč měsíčně.

Opatrovník nezletilých dětí, který se k nařízenému jednání omluvil, ve věci písemně sdělil, že navrhuje, aby návrh otce byl jako nedůvodný zamítnut. Na straně otce nenastala taková změna poměrů, která by vedla ke snížení výživného. Od doby posledního rozhodnutí se příjem otce nesnížil, ba naopak mírně zvýšil, a to i za předpokladu, že k fixnímu platu byla započítána pouze jedna třetina z cestovních náhrad. Naproti tomu se u nezletilých dětí od doby posledního rozhodování zvýšily jejich potřeby.

O výživném pro nezletilé děti bylo naposledy rozhodnuto rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 29.11.2012 č.j. 14 Co 256/2012-421. Matka byla v okamžiku rozhodnutí na rodičovské dovolené, pobírala rodičovský příspěvek od července 2012 ve výši 3.800 Kč měsíčně, měla celkem 4 vyživovací povinnosti. Otec měl vyživovací povinnosti 3, byl zaměstnán jako řidič, kdy v rozhodnutí je uvedeno, že otec dosahoval v roce 2010 průměrného příjmu 11.228 Kč, pobíral cestovní náhrady v průměrné výši 27.626 Kč, v roce 2011 pak příjem otce činil 12.288 Kč, cestovní náhrady byly vypláceny ve výši 23.643 Kč a pak za další období roku 2011 příjem otce činil 13.085 Kč a cestovní náhrady pobíral ve výši 24.235 Kč, naposledy pak soud vycházel z toho, že otec změnil zaměstnání a od 13.09.2012 pracoval u společnosti ██████████ s tím, že dle mzdového výměru základní mzda měla činit 9.000 Kč. Otec pak za měsíc září 2012 měl příjem ve výši 4.258 Kč, byly mu vyplaceny cestovní náhrady ve výši 11.136 Kč a v měsíci říjnu jeho příjem činil 8.488 Kč a cestovní náhrady byly vyplaceny ve výši 20.739 Kč. Soud v odůvodnění uvedl, že za součást příjmu otce považuje i cestovní náhrady, které jsou určeny k uspokojování potřeb otce a při stanovení výživného je potřeba je zohlednit u řidičů mezinárodní kamionové dopravy cestujících do zahraničí přibližně jednou třetinou a u řidičů vnitrostátní přepravy přibližně v rozsahu jedné poloviny, neboť potřeby otce jsou zejména v případě mezinárodní kamionové přepravy významně zvýšeny. Nelze však postupovat tak, že by k takto vypláceným částkám nebylo jako k příjmu přihlíženo vůbec. Soud tedy vycházel při stanovení výživného z toho, že příjem otce od června do prosince 2010 činil 19.732 Kč, v roce 2011 pak 20.169 Kč, od ledna do června 2012 ve výši 21.163 Kč a v měsících červenec – říjen 2012 17.587 Kč. Výživné pak s ohledem na tato zjištění stanovil pro nezletilé děti tak, že otec byl povinen platit na nezletilou ██████████ s účinností od 21.06.2010 do budoucna částku 2.200 Kč, pro nezletilého ██████████ od 21.06.2010 do 31.08.2011 částku 1.600 Kč měsíčně a od 01.09.2011 do budoucna částku 2.000 Kč měsíčně a pro nezletilou ██████████ od 21.06.2010 do 31.08.2012 částku 1.200 Kč měsíčně a od 01.09.2012 do budoucna částku 1.800 Kč měsíčně.

Podle § 909 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, změní-li se poměry, soud změní rozhodnutí týkající se výkonu povinností a práv vyplývajících z rodičovské odpovědnosti i bez návrhu. Podle § 923 odst. 1 citovaného zákona změní-li se poměry, může soud změnit dohodu a rozhodnutí o výživném pro nezletilé dítě, které nenabývalo plné svéprávnosti. Z uvedeného tedy vyplývá, že soudní rozhodnutí o výživném může být rozhodnuto v takovém případě, že soud bude mít za prokázané, že od doby posledního rozhodování o výživném došlo k takové podstatné změně poměrů na straně účastníků, která pak odůvodňuje změnu soudního rozhodnutí. Soud pak uzavírá na základě provedeného dokazování, že na straně otce nedošlo ke změně poměrů, otec ani ostatně žádnou změnu

poměrů netvrdí, otec navrhoval snížení výživného z toho důvodu, že Krajský soud v Brně výživné nesprávně stanovil i z vyplácených mu cestovních náhrad a dále s ohledem na to, že nemůže řádně platit výživné, neboť je na jeho plat veden výkon rozhodnutí. Při stanovení výživného v listopadu 2012 soud vycházel z toho, že otec měl 3 vyživovací povinnosti, tato skutečnost se u něho nezměnila, a dále vycházel z dosahovaného příjmu v roce 2010 ve výši 19.732 Kč, v roce 2011 20.169 Kč, v první polovině roku 2012 ve výši 21.163 Kč a v druhé polovině roku 2012 pak 17.587 Kč. Jak je shora uvedeno, otec v současné době dosahuje průměrného příjmu 10.482 Kč, jsou mu vypláceny diety v průměrné výši 28.663 Kč, kdy soud má za to, že jednu třetinu těchto vyplácených cestovních náhrad je nutné zohlednit do příjmu otce, soud tedy uvažuje o příjmu otce ve výši 20.036 Kč. Otec tedy dosahuje stále stejného příjmu jako v době posledního rozhodování, otec ani ostatně snížení svého příjmu, případně další skutečnost rozhodnou pro snížení výživného, netvrdil. Pokud jde o vyplácené cestovní náhrady, ty tvoří podstatnou část peněžních prostředků vyplácených otci, jejich vyplácení je zcela jistě důvodem proč otec dlouhodobě a nepřetržitě vykonává zaměstnání řidiče mezinárodní kamionové dopravy, a to i navzdory tomu, že je mu vyplácen velmi nízký plat nyní ve výši 10.482 Kč, ač si je otec vědom toho, že má vyživovací povinnost ke třem nezletilým dětem, které jsou již ve věku 12, 9 a 8 let. Od doby posledního rozhodování nedošlo ke změně poměrů na straně matky, ta je stále na rodičovské dovolené, pobírá rodičovský příspěvek 3.800 Kč, má 4 vyživovací povinnosti. Na straně nezletilých dětí tak došlo k určitému nárůstu potřeb, bylo rozhodováno před rokem a půl, děti každý den dojíždějí do školy, v souvislosti s postupem doby se jejich potřeby stále zvyšují. Návrh otce tedy na snížení výživného není důvodný a soud jej v celém rozsahu zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 23 zákona o zvláštních řízeních soudních, když nebyly shledány žádné okolnosti případu odůvodňující přiznání náhrady nákladů řízení a právo na jejich náhradu ani nebylo účastníky uplatněno.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích. Odvolání se podává u Okresního soudu v Prachaticích.

V Prachaticích dne 24. dubna 2014

Mgr. Milada T r ů b l o v á
soudkyně

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Vazačové a soudkyň JUDr. Jany Prokopové a JUDr. Vladimíry Zelenkové ve věci péče o nezletilé děti [redacted], nar. [redacted], [redacted], nar. [redacted] a [redacted], nar. [redacted], zastoupených [redacted] jako kolizním opatrovníkem, dětí [redacted], provdané [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], a [redacted], nar. [redacted] 78, bytem [redacted], [redacted], zastoupeného [redacted], advokátkou se sídlem [redacted], o návrhu otce na snížení výživného, o odvolání otce proti rozsudku Okresního soudu v Prachaticích ze dne 24.4.2014, č.j. 23 P 8/2014-474, takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se **p o t v r z u j e** vyjma období od 1.7.2014 do 30.9.2014, kdy se výživné otci snižuje pro nezletilou [redacted] z částky 2.200,- Kč měsíčně na částku 1.200,- Kč měsíčně, pro nezletilého [redacted] z částky 2.000,- Kč měsíčně na částku 1.000,- Kč a pro nezletilou [redacted] z částky 1.800,- Kč měsíčně na částku 800,- Kč měsíčně.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

Odůvodnění:

Napadeným rozsudkem soud prvního stupně zamítl návrh otce na snížení výživného pro nezletilou [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]. O nákladech řízení rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo.

V odůvodnění svého rozhodnutí soud prvního stupně uvedl, že naposledy o výživném pro nezletilé děti bylo rozhodnuto rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 29.11.2012, č.j. 14 Co 256/2012-421, kterým bylo výživné pro nezletilé děti zvýšeno tak, že otec je povinen na nezletilou [REDAKCE] s účinností od 21.6.2010 do budoucna přispívat částkou 2.200,- Kč měsíčně, na nezletilého [REDAKCE] od 21.6.2010 do 31.8.2011 částkou 1.600,- Kč měsíčně a od 1.9.2011 do budoucna částkou 2.000,- Kč měsíčně a pro nezletilou [REDAKCE] od 21.6.2010 do 31.8.2012 částkou 1.200,- Kč měsíčně a od 1.9.2012 do budoucna částkou 1.800,- Kč měsíčně. V době tohoto rozhodování matka byla na rodičovské dovolené, od července 2012 pobírala rodičovský příspěvek ve výši 3.800,- Kč měsíčně a měla celkem 4 vyživovací povinnosti. Otec měl celkem tři vyživovací povinnosti, byl zaměstnán jako řidič a dosahoval v roce 2010 čistého měsíčního příjmu 11.228,- Kč a k tomu pobíral cestovní náhrady v průměrné výši 27.626,- Kč měsíčně, v roce 2011 příjem otce činil 12.288,- Kč, cestovní náhrady 23.643,- Kč, za další období roku 2011 příjem otce činil 13.085,- Kč a cestovní náhrady byly 24.235,- Kč, následně otec změnil zaměstnání a od 13.9.2012 pracoval u společnosti [REDAKCE], kdy v měsíci říjnu jeho příjem činil 8.488,- Kč a cestovní náhrady 20.739,- Kč. V odůvodnění rozhodnutí soudu uvedl, že za součást příjmu otce považuje i cestovní náhrady, které jsou určeny k uspokojování potřeb otce a při stanovení výživného je potřeba je zohlednit, u rodičů mezinárodní kamionové dopravy cestujících do zahraničí přibližně 1/3 u rodičů vnitrostátní přepravy přibližně v rozsahu 1/2. Nelze postupovat tak, že by se k takto vypláceným částkám nebylo jako k příjmu přihlédnuto. Vycházel tedy při stanovení výživného z toho, že příjem otce od června do prosince 2010 činil 19.732,- Kč, v roce 2011 20.169,- Kč, od ledna do června 2012 ve výši 21.163,- Kč a v měsících červenec – říjen 2012 17.587,- Kč. Dne 12.3.2014 soud obdržel návrh otce na snížení výživného na nezletilé děti s odůvodněním, že mu bylo vyměřeno takové výživné, že mu každý měsíc narůstá dluh na výživném o cca 3.500,- Kč, i když v maximálně možné výši platba výživného je odváděna mu exekučně z platu. Nedosahuje takové výše příjmu, jak byly účelově vykonstruovány, ani zpětně nemůže ze spotřebovaných diet nic ušetřit, aby mohl uspokojit vyměřenou pohledávku na výživném. Soud prvního stupně na základě provedeného dokazování dospěl k závěru, že na straně otce nedošlo ke změně poměrů, otec ani ostatně žádnou změnu poměrů netvrdil, když navrhoval snížení výživného proto, že Krajský soud v Brně výživné nesprávně stanovil i z vyplácených mu cestovních náhrad. Zjistil, že v současné době otec dosahuje čistého měsíčního příjmu 10.482,- Kč a jsou mu vypláceny diety v průměru 28.663,- Kč. Má za to, že 1/3 těchto vyplácených cestovních náhrad je nutné zohlednit do příjmu otce, čímž uvažuje o příjmu otce ve výši 20.036,- Kč. Otec tedy dosahuje stále stejného příjmu jako v době posledního rozhodování. Pokud jde o vyplácené cestovní náhrady, ty tvoří podstatnou část peněžních prostředků vyplácených otcí a jejich vyplácení je zcela jistě důvodem, proč otec dlouhodobě a nepřetržitě vykonává zaměstnání řidiče mezinárodní kamionové dopravy, a to navzdory tomu, že je mu vyplácen velmi nízký plat,

v současné době ve výši 10.482,- Kč. Na straně matky k žádné změně poměrů nedošlo od doby posledního rozhodování, na straně nezletilých dětí došlo k určitému nárůstu jejich potřeb.

Proti tomuto rozsudku se včas odvolal otec. Nesouhlasí se závěrem soudu prvního stupně, že od doby poslední úpravy výživného nedošlo ke změně poměrů na jeho straně. Za změnu poměrů považuje skutečnost, že dle jeho názoru nelze při stanovení výše výživného přihlížet ke stravnému, které mu zaměstnavatel vyplácel. Je přesvědčen o tom, že při posledním rozhodování o výživném soud nesprávně zohlednil do výše jeho příjmu 1/3 ze stravného, čímž navýšil jeho příjem. Před vydáním rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 29.11.2012 nedlužil na výživném ani korunu, po rozhodnutí soudu mu byl zpětně ze spotřebovaného stravného vypočten dluh 50.000,- Kč a stanoveno výživné 6.000,- Kč měsíčně. Za této situace došlo ke změně poměrů v tom smyslu, že příjem otce, ze kterého se stanoví výživné, je podstatně nižší a představuje pouze vyplácenou mzdu, když z jiných příjmů a majetku nemá. Změnu poměrů spatřuje i v tom, že celé zaměstnavatelem vyplácené stravné spotřebuje právě na svou výživu při pracovních cestách v zahraničí. Na těch je asi 28 dní v měsíci. Jestliže mu bylo vypláceno stravné v průměrné výši 28.663,- Kč, vycházelo mu denně na jídlo v zahraničí cca 34,5 Euro. Tuto částku v plném rozsahu spotřebuje na nákup jídla a pití, když nákup stravy je převážně možný jen na motorestech a hotelech a restauracích na dálničních odpočívadlech, které jsou na trase přepravy a kde jsou ceny výrazně vyšší. Nákup v obchodních centrech je téměř nemožný, neboť řidiči nemohou sjíždět z trasy přepravy a najet k centřům, kde je zákaz vjezdu vozidel nad 7,5 tun. Pro přestávku na jídlo je řidič limitován také časem přepravy, kdy tato přestávka může trvat jen 30 minut nejpozději po 6 hodinách práce. Otcí je zaměstnavatelem vypláceno pouze stravné, neproplácí mu zaměstnavatel například kapesné, náklady na hygienu a osobní náklady. Navíc je nucen hradit kromě jídla, mýtné a poplatky na parkovištích, a tyto jsou mu následně ve vyúčtování proplaceny jako cestovní náhrada spolu se stravným. Aby mohl vykonávat práci řidiče kamionové dopravy, která je zcela jistě náročnou a odpovědnou, musí mít zajištěnou dostatečnou stravu. Jako řidič mezinárodní kamionové dopravy pracuje již řadu let, a to ještě před uzavřením manželství s matkou nezletilých dětí. V mezidobí byl zaměstnán na pozici řidiče u ██████████, kde sice dosahoval vyšších příjmů, ale ze zdravotních důvod s ním nebyl pracovní poměr prodloužen. Otec trpí ██████████, ██████████, pro které je pro něho velmi obtížné najít si takové zaměstnání, které může vykonávat a zároveň na které je zaměstnavatelé přijmou. Takový okruh možností je pro otce velmi omezen. Další změna, která nastala v průběhu odvolacího řízení je ta, že od 1.7.2014 do 30.9.2014 byl nezaměstnaný z důvodu hledání výhodnějšího zaměstnání a rozhodnutím Úřadu práce ČR – v ██████████ ze dne 25.7.2014 mu byla přiznána podpora v nezaměstnanosti ve výši 7.043,- Kč měsíčně. Tato částka ani jeden měsíc zatím otcí nebyla vyplacena, neboť otec se proti uvedenému rozhodnutí odvolal. O tom dosud nebylo rozhodnuto. Je nutné počítat s tím, že za období od 1.7.2014 do 30.9.2014 získá podporu nezaměstnanosti nejméně ve výši 7.043,- Kč. Po dobu nezaměstnanosti se otcí nepodařilo najít jiné zaměstnání, kromě zaměstnání na pozici řidiče kamionové dopravy. Od 1.10.2014 tedy opětovně nastoupil k zaměstnavateli ██████████, kde jeho hrubá měsíční mzda činí zatím podle mzdového výměru 9.000,- Kč. Má informaci o tom, že došlo rovněž ke změně poměrů na straně matky, která je od září 2014 zaměstnána v ██████████ jako uklízečka a žije s dětmi a panem ██████████ v bytě ve ██████████. Protože matka v době, kdy byla zaměstnána, vždy dosahovala podprůměrných příjmů srovnatelných se mzdou otce,

dosáhla základního vzdělání, otec je vyučen a zdravotně omezen při výběru zaměstnání, má za to, že nelze po něm požadovat, aby hradil výživu dětí v celém rozsahu sám s tím, že matka toto zajišťuje svou péčí. Navíc zdůrazňuje, že proti matce je vedena exekuce, když po rozvodu manželství čerpala úvěry, které nebylo v jejich silách splatit. Úhrada společných dluhů po rozvodu manželství přitom zůstala na něm. Je přesvědčen o tom, že jakékoliv plnění, které je k rukám matky poskytováno na výživu dětí, matka zatím účelem plně nevyužívá, ale jdou především tyto prostředky na úhradu jejích dluhů. Zásadní odvolací námitka otce spočívá v závěru soudu prvního stupně o tom, že „1/3 vyplácených cestovních náhrad je nutné zohlednit do příjmu otce, proto soud uvažuje o příjmu otce 20.036,- Kč“. Otec je přesvědčen o tom, že pro účely stanovení výživného nelze zohledňovat stravné vyplacené řidičům mezinárodní kamionové dopravy. Zaměstnavatel je povinen svému zaměstnanci zajistit stravu při zahraniční pracovní cestě, když vzhledem k povaze tohoto zaměstnání jedinou takovou možnou formou je vyplatit řidiči stravné, aby si za něj sám stravu zakoupil. Stravné tedy představuje náklady zaměstnavatele, vynaložené za účelem zajištění pracovní činnosti a pracovních podmínek svému zaměstnanci a zaměstnanec toto čerpá, aby mohl dané zaměstnání vůbec vykonávat bez ohrožení vlastního zdraví. Zákonodárce při určení výše stravného zcela jistě nepočítal s tím, že řidiči budou schopni (nebo dokonce povinni) z vypláceného stravného ušetřit, a takto ušetřené prostředky používat k jiným účelům. Pokud by tomu tak bylo, šlo by v takto ušetřené části o nezdanění příjem řidičů. Jestliže soud zohledňuje 1/3 stravného při stanovení výživného, vede k absolutnímu závěru odporujícímu zákonu, že řidič mezinárodní kamionové dopravy je oprávněn spotřebovat na stravu při pracovní cestě pouze 2/3 z vypláceného stravného a zbylá 1/3 představuje jeho příjem pro jiné účely. Zohledňování 1/3 stravného coby příjmu otce je dle jeho názoru v rozporu se zákonem. Navrhl změnu rozsudku soudu prvního stupně tak, aby jeho návrhu na snížení výživného bylo vyhověno.

Matka se k odvolání otce vyjádřila tak, že s ním nesouhlasí. Je pravdou, že původně se snížením souhlasila, ale tentýž den odpoledne po soudu ji otec fyzicky napadl a výsledkem je, že se s ním děti nechtějí stýkat. Od 1.9.2014 bydlí ve [REDAKCE], kde má nového přítele. Dne 15.9.2014 nastoupila do [REDAKCE] jako pečovatelka, ale v současné době je v pracovní neschopnosti. Považuje za nesmyslné tvrzení otce, že z jeho výživného si hradí dluhy, když za 3 měsíce v období ukončení zaměstnání otce dostala na výživné pro tři děti pouze částku 300,- Kč, a přitom musela samozřejmě děti šatit, živit, zajišťovat jim léky a věci do školy. Dále ještě poukázala na majetkové poměry otce, kdy si za trvání manželství společně pořídili nemovitost [REDAKCE], kde byla i hypotéka. Před rozvodem otec tuto nemovitost přepsal na rodiče a má ještě jednu nemovitost v [REDAKCE], kterou také přepsal na rodiče a také zde se platí hypotéka. Ve stáji má otec motorky, neustále mění auta. Denně vykouří tři krabičky cigaret.

Podle § 1 odst. 1 z.ř.s. podle tohoto zákona projednávají a rozhodují soudy právní věci stanovené v tomto zákoně. Podle odstavce 2 a 3 téhož ustanovení nestanoví-li tento zákon jinak, použije se občanský soudní řád. Nevyplývá-li z povahy jednotlivých ustanovení něco jiného, použijí se ustanovení tohoto zákona vedle občanského soudního řádu. Mezi řízení upravená tímto zákonem je v § 2 písm. t) uvedeno řízení ve věcech péče soudu o nezletilé.

Odvolací soud po zjištění, že přípustné odvolání otce bylo podáno včas (§ 201, § 204 o.s.ř.), přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně podle § 212 o.s.ř. a § 28 z.ř.s. Neshledal vady řízení, ke kterým se přihlíží dle § 212a odst. 5 o.s.ř.

Odvolací soud v souladu s ust. § 213 odst. 4 o.s.ř. doplnil dokazování dále uvedenými důkazy, z nichž zjistil následující skutečnosti. Z rozhodnutí Úřadu práce ČR – Krajská pobočka v [REDAKCE], kontaktní pracoviště [REDAKCE] ze dne 25.7.2014 vyplývá, že otci byla přiznána podpora v nezaměstnanosti od 1.7.2014 ve výši 7.043 Kč měsíčně po celou podpůrnou dobu. Ze mzdového výměru k pracovní smlouvě ze dne 1.10.2014 zaměstnavatel [REDAKCE] a zaměstnancem [REDAKCE] mladším lze zjistit, že mzdový výměr nabývá účinnosti od 1.10.2014 a hrubá měsíční mzda se určuje ve výši 9.000,- Kč. Ze zprávy zaměstnavatele otce bylo dále zjištěno, že čistý měsíční příjem otce za období od března 2014 do června 2014 včetně činil 20.486,- Kč, průměrné cestovní měsíční náhrady za uvedené období byly ve výši 33.796,- Kč. Poté, co otec opětovně nastoupil od 1.10.2014 do zaměstnání, ke stejnému zaměstnavateli, čistý měsíční příjem otce za měsíce říjen a listopad 2014 činil 10.034,- Kč. K dotazu odvolacího soudu zaměstnavatel otce ještě vysvětlil, že od nového nástupu otce do zaměstnání, tedy od 1.10.2014 má otec opět nástupní plat 8.000,- Kč hrubého měsíčně. Obvykle čistá mzda řidičů zaměstnavatele se pohybuje kolem cca 10.000,- Kč. V měsíci březnu 2014 měl otec vyplacen doplatek za 14 měsíců – náhrada za nesprávně natočený počet kilometrů a v měsíci červnu 2014 mu byla proplacena nevyčerpaná dovolená za 160 hodin – 19.053,- Kč. Na mzdovém listě jsou zaznamenány a proplacené pracovní dny a pracovní doby, jak stanoví zákoník práce. Přestávky nejsou odpracovanou dobou a jsou za ně vypláceny náhrady ve formě „diet“. Dispečer firmy vypracoval přehled, kdy byl otec od nástupu do firmy v [REDAKCE]: 1.10.2014 nakládka v [REDAKCE], poté odjezd [REDAKCE], 9.10.2014 nakládka v [REDAKCE], poté odjezd [REDAKCE], 18.10.2014 vykládka ve [REDAKCE], odjezd z [REDAKCE] 20.10.2014, 31.10.2014 vykládka a nakládka [REDAKCE] odjezd do [REDAKCE], 6.11.2014 vykládka a nakládka [REDAKCE], odjezd do [REDAKCE], 10.11.2014 [REDAKCE], 6.-7.12.2014 víkend [REDAKCE]. Z přehledu je patrné, že návraty otce do [REDAKCE] jsou nepravidelné. Ze sdělení [REDAKCE] [REDAKCE] ze dne 17.5.2012 podepsané manažerem dopravy [REDAKCE] vyplývá, že mají vzít na vědomí, že finanční záloha na jízdu slouží k úhradě očekávaných a neočekávaných výdajů spojených s cestou (např. mýto, drobné opravy, pokuty, atp.). Pokud řidič tyto peníze utratí předem a nebude je mít k dispozici v případě potřeby, bude penalizován snížením hodnocení (prémii a uhradí veškeré náklady spojené s doručení náhradní hotovosti a způsobeného prostoje). Z otcem předloženou lékařskou zprávu ze dne 18.5.2006 pro velitele [REDAKCE] vyplývá, že u otce byla v té době diagnostikována mimo jiné [REDAKCE], v důsledku níž by měl být osvobozen od velké fyzické zátěže, od nošení těžkých břemen, dlouhého stání, běhů a pochodů. Z přehledu diet vyplácených otci za zúčtovací období od 3.10.2014 do 27.11.2014 vyplývá, že výsledná částka diet představovala částku 58.854,- Kč. Ze zprávy Úřadu práce ČR – Krajská pobočka v [REDAKCE], kontaktní pracoviště [REDAKCE] ze dne 10.10.2014 bylo zjištěno, že otec byl veden v evidenci uchazečů o zaměstnání v době od 1.7.2014 do 30.9.2014.

Dále byl vyslechnut jako svědek [REDAKCE] starší, otcovský dědeček, který potvrdil, že od roku 2012 se synem, tj. s otcem nezletilých dětí, tvoří dvouposádku na kamionu, kdy oba řídí. Se synem skončili pracovní poměr u zaměstnavatele k 30.6.2014 z důvodu nízkých platů, kdy byly nařčeny soudkyní v Prachaticích z toho, že mají k dispozici diety, které mohou

používat na jiný účel. Protože se jim nepodařilo lepší zaměstnání nalézt, k uvedenému zaměstnavateli se vrátili zpět, neboť i když s výší mzdy nejsou spokojeni, je to zaměstnavatel, který své závazky plní. Jezdí [REDAKCE], většinou [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]. Mají devět hodin pauzu a poté 21 hodin pracovní výkon, kdy se střídají po třech a čtyřech a půl hodinách. Týdně mohou vyčerpat volno 45 hodin, pokud v té době jsou v České republice, tak tuto dobu vyčerpávají v České republice, pokud se nachází v cizině, pak v cizině. V té době mají diety, mimo území republiky v Eurech, v České republice v korunách. Diety jsou určeny podle zákoníku práce na stravu, a také v plném rozsahu je vyčerpávají. Mají možnost se najíst na cestě v restauraci nebo v jídelně, pokud takovou možnost nemají, pak mají sebou nakoupené zásoby, jak v České republice, tak i v cizině. Pokud jeden den celý rozsah diet neprojí, pak je projí jiný následující den nebo za ně nakoupí potřebné zásoby. Propanbutanový vařič v kamionu povolený nemají. Od zaměstnavatele mají nařízeno mít vždy v cizině k dispozici určitou hotovost v zahraniční měně, aby mohli řešit mimořádné situace, jako např. jsou pokuty za nesprávné vyjetí z parkoviště nebo vjezd do zakázané zóny apod. Pokuty, u nichž je zavinění na jejich straně, si také musí sami ze svého zaplatit. Pokud by tak neučinili, přišli by na místě o papíry a nemohli by odjet. Pokutu dostávají tak třikrát do roka, což v intenzitě dopravního provozu je zcela normální. Nemovitost v [REDAKCE] kdysi v minulosti měl na polovinu se synem, tedy otcem nezletilých dětí, protože ale rodiče nezletilých dětí měli v manželství celou řadu dluhů, tyto jejich dluhy převzal a otec převedl dům na něho. Na tomto domě žádná hypotéka ani úvěr není. Pokud má otec nezletilých dětí nějaký úvěr, je to konsolidační úvěr z titulu dluhů společných ze SJM a dále si k tomu ještě přidal osobní úvěr ve výši 100.000,- Kč. Pokud je mu známo, splácí ze mzdy na tento účel kolem 6.000,- Kč měsíčně. V loňském roce spolu s manželkou si zakoupili dům v [REDAKCE], se kterým mají podnikatelský záměr do budoucna. Otec nezletilých dětí zde žádnou hypotéku neplatí, jedná se o dluhy pouze svědka a jeho manželky. Pokud matka nezletilých dětí poukazovala na motorky a auta na nemovitostech, pak se jedná o jeho motorky a jeho auta a nikoliv o motorová vozidla otce nezletilých dětí.

Při jednání odvolacího soudu otec vysvětlil, že v podstatě jezdí celý měsíc, a pokud jsou mu vykázány odpracované dny třeba 21 dnů, tak jsou to ty, co skutečně odpracoval, ale ve skutečnosti je na cestě ještě více dnů, neboť jednak má v cizině přestávky, jednak má přestávku v ČR. Pokud má pracovní přestávky, jsou mu vypláceny diety. V případě jeho onemocnění v podstatě jde o [REDAKCE], kdy by se měl vyhnout práci dlouho v sedě, práci dlouho ve stoje, neměl by prochladnout a zvedat těžká břemena. Tím, že vykonává práci řidiče kamionové dopravy, se v podstatě se jedná o práci, která s ohledem na jeho zdravotní stav mu vyhovuje, neboť si v kamionu může přitopit, může si udělat přestávky na jídlo a odpočinek. Trvalé bydliště má na adrese u svých rodičů [REDAKCE], kde pobývá ale velmi málo. V podstatě spíše pobývá v kamionu, čímž ušetří za to, co by vynakládal, kdyby si v České republice např. musel držet byt, kde by zde musel topit. To je určitá výhoda jeho práce, na druhé straně všechny diety ale skutečně spotřebovává. Jezdí s ním otec, který mu pomáhá s vykládkou. Za léky vynakládá částku 1.000,- Kč za dva měsíce. Lékařům se snaží vyhýbat, v podstatě navštěvuje závodního lékaře, který mu vystavuje potvrzení o schopnosti výkonu práce řidiče. Vlastníkem nemovitosti v [REDAKCE] byl v rozsahu ¼, matka nezletilých dětí ve stejném podílu a jeho otec měl 1/2. Protože za trvání manželství měly dluhy, které otec převzal, proto mu svou ¼ daroval a od matky nezletilých dětí její ¼ v rámci vypořádání SJM převzal. Pokud jde o nemovitost v [REDAKCE], tu si přímo koupili rodiče a jako vlastníci v ní nikdy nefiguroval. Hypotéku žádnou neplatí. Vykouří denně 20 cigaret, což odpovídá částce

kolem 2.000,- Kč měsíčně. Pokud jde o stravování v cizině, většinou si nedává polévku, ale dává si kompletní menu, což je 10 až 25 Euro denně za kompletní menu včetně pití. Pokud je v České republice a má diety 160,- Kč denně, pak za tuto částku se nezvládne najíst a projí daleko více. Například či 600,- či 700,- Kč.

Odvolací soud se pokusil věc vyřešit dohodou účastníků. Právní zástupkyně otce sdělila, že matka sama přišla s takovou dohodou, že by souhlasila se snížením výživného od současné doby na částku 5.000,- Kč na všechny tři děti a jednorázově by se vyčlil dluh ta minulého období bez ohledu na jeho skutečnou výši částkou 20.000,- Kč. Otec dohodu neakceptuje s odůvodněním, že to neodpovídá jeho majetkovým poměrům. Otec návrh takové dohody neakceptoval ani po zdůraznění soudu, že z částky 10.000,- Kč měsíčně, které má k dispozici, je mu sráženo výkonem rozhodnutí kolem 2.500,- Kč měsíčně, takže do dosavadní výše výživného v celkové výši 6.000,- Kč měsíčně na všechny tři děti by měl doplácet mimo výkon rozhodnutí částku 3.500,- Kč měsíčně. Jestliže za měsíc říjen a listopad 2014 jeho diety se pohybovaly v každém měsíci kolem 29.000,- Kč, pak by to pro něho v podstatě znamenalo z této částky vyčlenit částku 3.500,- Kč měsíčně. Otec takovou úvahu zásadně odmítl s tím, že trvá na tom, že diety jsou určeny jenom na jeho stravování.

Odvolání otce je důvodné v nepatrné části.

Rozsudek soudu prvního stupně je v zásadě věcně správný. Odvolací soud i po doplněném shora uvedeném dokazování v průběhu odvolacího řízení činí ten zásadní skutkový závěr, že v době jeho rozhodování čistý měsíční příjem otce jako řidiče mezinárodní kamionové dopravy oproti rozhodnutí soudu prvního stupně nedoznal žádných podstatných změn a stejně tak ani výše otcí vyplacených diet. V době rozhodování odvolacího soudu lze uvažovat s čistým měsíčním příjmem otce cca 10.000,- Kč a s dietami kolem cca 29.000,- Kč měsíčně. Tento příjem a výše diet nedoznává ani podstatných změn ve vztahu k rozhodnutí o poslední úpravě výživného provedené rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 29.11.2012. Otec v tomto smyslu ani netvrdí změnu jeho poměrů, když uvedené údaje nerozporuje. Tu spatřuje ve skutečnosti, že by neměly být zohledněny vyplacené mu diety, neboť ty nepředstavují příjem a slouží k zajištění jeho stravy při pracovních cestách a navíc je v plném rozsahu spotřebovává. Jde v podstatě tedy o výklad toho, jak pohlížet na diety řidiče mezinárodní kamionové dopravy a zda je zohledňovat při stanovení výše výživného či nikoliv. Krajský soud v Brně ve svém rozhodnutí ze dne 29.11.2012 uvedl, že cestovní náhrady, tedy diety za součást příjmu otce považuje, neboť jsou určeny k uspokojování jeho potřeb a u řidičů mezinárodní kamionové dopravy cestujících do zahraničí se k nim přihlíží v rozsahu přibližně jedné třetiny. Odvolací soud v nyní přezkoumávaném rozhodnutí soudu prvního stupně konstatuje, že daná problematika není nijak nová, ale je řešena v rozhodnutích soudů při určení výživného povinnému již po celou řadu let a stanovisko zaujaté Krajským soudem v Brně v jeho rozhodnutí ze dne 29.11.2012 je zcela v souladu s konstantní judikaturou soudů a odvolací soud v Českých Budějovicích v souladu s touto standardní judikaturou soudů běžně rozhoduje. Nad rámec odůvodnění Krajského soudu v Brně ještě dodává, že argumentem, pro shora uvedený závěr je i skutečnost, že diety tvoří podstatnou část vyplacených peněžních prostředků povinného. Tím nijak nezpochybňuje skutečnost, že práce řidiče mezinárodní kamionové dopravy je velmi náročná a zodpovědná a v dané projednávané věci ještě i tu skutečnost, která byla ověřena i zprávou zaměstnavatele otce, že otec z titulu svého povolání pobývá mimo území republiky poměrně velkou část měsíce a

samozřejmě s tím má spojené zvýšená vydání na stravu, hygienu apod. Tomu sice neodpovídá výše jeho čistého měsíčního příjmu, ale odpovídá tomu výše vyplacených diet, která tvoří podstatnou část vyplacených peněžních prostředků otce od jeho zaměstnavatele. Odvolací soud současně ale považuje za potřebné zohlednit tu skutečnost, na kterou ostatně upozornil i sám otec, že v podstatě vyplácené diety mu zajišťují stravu na téměř celý měsíc, a tím tyto jinak běžné náklady nemusí si ze mzdy hradit. Náklady pak nemá, jak sám uváděl ani na bydlení v České republice. Odvolací soud je přesvědčen o tom, že na otci lze spravedlivě požadovat, aby z diet ve výši cca 28.000,- Kč měsíčně vyčlenil částku cca 3.500,- Kč měsíčně na zajištění potřeb nezletilých dětí, když tato částka nemůže být do výše stanoveného výživného na nezletilé děti vysrážena v rámci nařízeného výkonu rozhodnutí právě s ohledem na nízký čistý měsíční příjem otce. Odvolací soud přitom nijak nezpochybňuje potřebu otce se kvalitně stravovat s ohledem na jeho zdravotní stav. Při stanovení výše výživného je vedle hlediska odůvodněných potřeb nezletilých dětí a možností, schopností a majetkových poměrů otce dle § 913 odst. 1 o.z. nutné zohlednit ještě i hledisko v § 915 odst. 1 o.z., tedy hledisko životní úrovně dítěte a rodiče, kdy životní úroveň dítěte má být zásadně shodná s životní úrovní rodičů. Pokud otec se kvalitně stravuje, pak i na této jeho životní úrovni, by dle názoru odvolacího soudu měly participovat jeho děti. A to právě tím, že nepatrnou část ze svých diet otec vyčlení na zajištění jejich potřeb. O tom, že je to v možnostech otce nabyl odvolací soud i ze svědecké výpovědi otcovského dědečka, dle kterého otec splácí ze mzdy na úvěr kolem 6.000,- Kč měsíčně. Úhrada této povinnosti otce by přitom měla předcházet zajištění potřeb nezletilých dětí. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že od doby poslední úpravy výživného nedošlo na straně otce k takové změně poměrů, která by byla kvalifikovaným důvodem pro snížení dosud stanoveného výživného na jeho tři nezletilé děti. Pokud otec poukazuje na poměry matky, v průběhu odvolacího řízení sice došlo na její straně k té změně, že se provdala, nicméně s ohledem na věk dětí nadále vyvažuje vyživovací povinnost osobní péčí o ně, a proto poměry na její straně pro rozhodnutí soudu při stanovení výše výživného dosud nejsou zásadně podstatné. Odvolací soud proto postupem dle § 219 o.s.ř. rozsudek soudu prvního stupně jako věcně správný potvrzuje vyjma období nezaměstnanosti otce, tj. od 1.7.2014 do 30.9.2014, kdy výše stanovené podpory v nezaměstnanosti neumožňuje otci hradit výživné v dosud stanovené výši a proto po toto období soud výživné na nezletilé děti snižuje na částky, jak jsou uvedeny ve výroku tohoto rozhodnutí.

Výrok o náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů je odůvodněn ust. § 1 odst. 2 z.ř.s., § 224 odst. 1 o.s.ř. a § 23 z.ř.s.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku není dovolání přípustné.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 18. prosince 2014

JUDr. Marie V a z a č o v á
předsedkyně senátu